

Urbanisme > Sectors d'activitat econòmica |

CENTRE DIRECCIONAL DE CERDANYOLA DEL VALLÈS (2003)

Josep Báguena

L'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès modifica el projecte de construcció d'un Centre Direccional al terme introduint-hi una ampliació de l'espai reservat a zona verda i una reducció del parc d'habitatges previst inicialment.

L'any 1976 el Pla general metropolità va preveure la construcció de cinc centres direccionals a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. El concepte de centre direccional és una idea procedent dels plans reguladors italians de començament dels anys seixanta, reinterpretada i adaptada a la realitat del Pla general metropolità de Barcelona. Els centres direccionals són noves àrees de centralitat per a la localització d'activitats terciàries, particularment de caire administratiu, cultural o de serveis.

Dels cinc centres previstos, el més important va ser el de Sant Cugat-Cerdanyola que es va constituir en un autèntic projecte de centre d'activitat econòmica i administrativa alternatiu a la ciutat central de Barcelona.

Situat a la plana del Castell, entre els nuclis urbans de Cerdanyola del Vallès i Sant Cugat del Vallès, seguint el curs de la riera Major entre el peu de la cara nord de la serra de Collserola i l'eix de la B-30, el Centre havia d'acollir la sortida pel nord del **TÚNEL D'HORTA**, esdevenint així un centre de primer ordre d'activitats i de comunicacions amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Constitució del Consorci i aprovació del Pla parcial del Centre Direccional

El 29 de maig de 2001, la Generalitat de Catalunya va fer públic l'acord de govern pel qual es feia efectiva la constitució del Consorci Urbanístic del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès (DOGC 3409, de 14 de juny de 2001). Aquest nou organisme, integrat per l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès i l'Institut Català del Sòl (INCASOL), havia de desenvolupar el Pla parcial del Centre Direccional i les corresponents modificacions puntuals del PGM.

La Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona va aprovar definitivament el Pla parcial del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès amb data de 17 de desembre de 2002.

Segons aquest pla parcial, l'àrea destinada al Centre Direccional i a l'ampliació del Parc Tecnològic del Vallès tindria les característiques següents:

Superfície total de l'àmbit: 342 ha
 Espai màxim per a habitatges, indústria i oficines: 133 ha
 Superfície mínima per a espais verds: 140 ha
 Espai destinat a xarxa viària i protecció: 51,8 ha
 Espai mínim per a equipaments: 17,8 ha

Les 342 ha del Centre Direccional, el 63% de les quals serien de propietat pública i el 37% restant de propietat privada, estarien destinades als usos següents:

Públic (215 ha)	Privat (127 ha)
42% verd públic	22% activitats
16% vialitat	10% habitatges
5% equipament públic	4% verd privat
	1% equipaments privats

La major part del sòl edificat es destinaria a localitzar indústries lligades a la producció de noves tecnologies, en un espai anomenat Parc de la Ciència i la Tecnologia, seguint la línia iniciada pel Parc Tecnològic del Vallès, que es consolidaria amb la futura implantació d'un laboratori de llum Síncrotró, en col·laboració amb la Universitat Autònoma

de Barcelona (UAB).

Queixes per l'impacte ecològic del projecte

La proximitat d'aquest centre direccional al peu de Collserola amb l'anomenada Via Verda (espai de connexió ecològica entre els espais naturals de Collserola i Sant Llorenç del Munt i amb la plana del Vallès) va provocar des d'un principi l'oposició de col·lectius i entitats preocupats pel progressiu aïllament dels espais oberts i naturals de l'àmbit metropolità.

El grup municipal d'Iniciativa per Catalunya-Verds (ICV) de Cerdanyola va presentar, el gener del 2003, dos recursos contenciosos administratius contra la modificació del PGM i l'aprovació del Pla parcial del Centre Direccional argumentant que, si bé com a grup municipal no s'oposaven a la construcció del Centre Direccional, sí que demanaven més presència de zona verda protegida per assegurar la connectivitat ecològica de Collserola amb la resta d'espais oberts del Vallès i més habitatge de protecció oficial en les promocions immobiliàries incloses en el projecte.

Canvis al Govern municipal. Canvis al projecte

Passades les eleccions municipals del maig del 2003, l'Ajuntament de Cerdanyola, fins aleshores governat pel Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC), va passar a ser governat per una coalició formada per ICV, Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) i Convergència i Unió (CiU). El nou alcalde, Antoni Morral, va obrir una via de diàleg amb el Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya per modificar els acords anteriors referents al Centre Direccional.

Aquest diàleg es va formalitzar amb la signatura d'un nou conveni entre el Consistori i la Generalitat amb què es van formular noves modificacions tant del PGM com del Pla parcial del Centre Direccional de Cerdanyola.

En aquest nou conveni, signat el 29 d'octubre de 2003 pel conseller Felip Puig i l'alcalde Antoni Morral, es va triplicar la superfície destinada a la Via Verda fins incloure més de 1,6 km², amb una amplada mínima de 1.000 m. Això va significar que prop del 50% del Centre Direccional es destinaria a zona verda. A més, es dedicarien 185.124 m², és a dir, més d'un 5% de la superfície total, a equipaments públics. El regidor de Territori del Consistori, Rafael Bellido, deixava clar que «la Via Verda és una zona verda, i per tant està protegida. No és una reserva de sòl per a un futur creixement de la ciutat». Cerdanyola deixava fixats així els seus límits d'expansió.

En segon lloc es va reduir el volum del parc d'habitatge privat previst, passant dels 5.100 habitatges que preveia l'anterior projecte als 3.300 de l'actual. Així mateix es va augmentar fins a un 35% l'habitatge social i es va passar dels 1.019 habitatges previstos al projecte inicial a 1.200. D'aquest habitatge de protecció oficial, un 25% ho seria en règim de lloguer. Tot i disminuir el parc d'habitatge, els edificis no variarien l'alçada i es dedicarien les plantes baixes a locals comercials.

En tercer lloc es van potenciar els usos industrials per a activitats científiques i tecnològiques. La major part d'aquest sòl industrial, integrat en el futur Parc de la Ciència i la Tecnologia, es destinaria a activitats tecnològiques. D'aquesta manera s'establí una connexió definitiva amb la UAB, que saltaria la barrera de la B-30 per integrar-se en el teixit urbà de Cerdanyola, fet que normalitzaria en termes de funcionalitat la relació del campus universitari amb el centre urbà de Cerdanyola del Vallès.

Més informació

www.cerdanyola.info

